

Preek van 11 december 2022 - 3de advent – **Marc Massaer**
JOHANNES DE DOPER ALS WEGWIJZER

Broeders en zusters in Christus,

Na de geboorte van een kind kijken de ouders uit naar het moment waarop het zijn eerste stapjes zet en de eerste woordjes spreekt. Alles heeft tijd nodig om te groeien en tot bloei te komen; je kunt niets forceren. Geduld hebben met kinderen is daarbij nodig. Kinderen kind laten zijn en hen begeleiden bij het ontdekken van het leven is een hele kunst. Niet meteen willen dat zij als een volwassene handelen en denken maar rekening houden met waar je kind aan toe is, is belangrijk voor zijn ontwikkeling.

Zoals God geduld heeft met de mens, zo dienen wij geduld te hebben met elkaar. Daartoe spoort de apostel Jakobus ons aan in de tweede lezing. God gaat met iedere mens een weg in het geloof. De ene mens is daarin veel verder of sneller dan de andere. De een heeft een zachte aanpak nodig, de andere een wat hardere. Als geloofsgemeenschap zijn wij geroepen elkaar te helpen de vreugde van het geloof intenser te beleven.

Onszelf centraal stellen en zoeken naar eer, succes en erkenning, het zit in ons. Sommige sterren doen alles voor geld, roem en macht en vergeten daarbij God in hun leven. Hun levenswijze is vaak allesbehalve een voorbeeld: ze stapelen de ene gebroken relatie op de andere. Wat zij najagen, is de vluchtigheid van het leven, die een mens geheel kan vervullen. Alleen God kan het leven van een mens vervullen, maar daarvoor dien je nederig te zijn en je open te stellen voor Jezus Christus.

De profeet Johannes de Doper mag ons inspireren om Jezus in ons hart te sluiten. In zijn tijd was Johannes een ster: hij kon mensen gemakkelijk begeisteren; iedereen dweepte met hem; de machtigen in Jeruzalem wilden hem de verhevenste titels toekennen als profeet en Messias. Hij had gemakkelijk een belangrijke machtspositie kunnen opbouwen. Maar juist dat doet Johannes niet. Hij blijft nederig en zegt: Ik ben niet de profeet of de Messias die jullie denken. Hij komt om te getuigen: niet hij is het licht, hij komt om te getuigen van het licht, het ware licht dat iedere mens verlicht. Door zijn verkondiging is hij de marteldood gestorven. Johannes de Doper is een heilige, omdat hij met zijn leven heeft gewezen naar Jezus, het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt.

De kunstenaar Matthias Grünewald heeft op zijn beroemde altaarretabel in een museum in Colmar in Duitsland Johannes de Doper afgebeeld met een opvallend lange wijsvinger. De schilder wilde daarmee duidelijk maken dat Johannes in zijn leven enkel verwijzing is geweest naar Hem die komen zal.

Wij zijn zo gewend aan wegwijzers dat wij niet meer beseffen hoe belangrijk ze zijn. Een wegwijzer staat nooit midden op de weg; hij staat ernaast, onopvallend. Een wegwijzer wijst ook nooit naar zichzelf, hij wijst altijd van zich af. Tenslotte functioneert een wegwijzer pas echt, als er duidelijk de richting aan af te lezen valt.

Zo is Johannes de Doper een wegwijzer. Met zijn verkondiging riep Johannes vele reacties op. Sommigen aanvaardden zijn verkondiging, anderen bestreden die. Door zijn verkondiging kwam Johannes in de gevangenis terecht. Daar begon hij te twifelen en hij vroeg aan Jezus: zijt Gij de komende of hebben wij een ander te verwachten?

Wij hebben diezelfde ervaring als Johannes: we zien veel goeds rondom ons gebeuren, maar we mogen niet wegstaren van het kwade. We zitten midden in die spanning van de strijd tussen goed en kwaad. En hoe gaan we daarmee om?

We worden uitgenodigd te blijven vertrouwen op Jezus en dichtbij Hem te blijven. Wij geloven dat Gods liefde sterker is dan het kwade. We worden uitgenodigd de genade van

de redding in ons hart toe te laten. Als we Jezus aanvaarden in ons hart, dan mogen wij het ook uitjubelen met Kerstmis en de vrede van God in ons hart ervaren. Amen